

Port Betaald
Port Payé
Utrecht
Pays-Bas

USCA POST

★ **nummer 106**

Indien onbestelbaar: retour aan POSTBUS 23644 - 1100 EC AMSTERDAM Z.O.

Voorzitter (wnd):	W. V. Kuil, Van Deventerlaan 9, 2271 TT Voorburg	☎ 070-38.77.431
Secretaris:	H. Winterberg, Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk	☎ 0251-23.42.56
Penningmeester:	W. V. Kuil, Van Deventerlaan 9, 2271 TT Voorburg	☎ 070-38.77.431
Ledenadministrateur:	J. Udo, Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam	☎ 020-69.62.720
Canada, Algemene Zaken, Advertenties	W. J. Veraart, Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL Castricum	☎ 0251-65.08.25
Bibliotheek:	J. J. Woortman, Lupinesingel 3, 2403 CM Alphen a/d Rijn	☎ 0172-43.77.30
Nieuwtjesdienst:	J. A. M. van Dooremalen, Postbus 136 5120 AC Rijen	
Rondzenddienst:	H. van 't Oost, Buurtweg 69 4661 LB Halsteren	☎ 0164-68.38.15
Veilingcommissaris:	R. Nottrot, Kerkstraat 3, 8701 HP Bolsward	☎ 0515-57.47.07
Veilingmeester:	J. van Keulen, Deijlerweg 65, 2241 AB Wassenaar	☎ 070-51.11.729
Commissaris België:	L. L. Ducornez, Lage Kaart 615 2930 Brasschaat, België	☎ 0032-66.32.735
Redactie USCA POST:	A. G. van Herk, Livingstonelaan 249, 3526 HG Utrecht	☎ 030-28.81.741
BANKRELATIES:		
Vereniging voor USA en Canada Filatelie:	Postgiro 140.26.21	
Voor België:	Postgiro 000-16.38.571-47	
Nieuwtjesdienst:	Postgiro 411.92.47	
Rondzenddienst:	Postgiro 361.12.81	
Veilingen:	Postgiro 231.90.88	

Overname van artikelen uit dit nummer is, mits met bronvermelding, toegestaan.

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
 VERSCHIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK
 LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT
 ☎ 030-288.17.41 – E-mail: a.vanherk@hetnet.nl

ISSN 0922-0089
 DECEMBER 1999
 NUMMER 106

Verdienstelijke leden

Het einde van de eeuw nodigt uit tot een terugblik. Maar hoe lang moeten wij teruggaan in de tijd? Tot 1845, toen de eerste Amerikaanse postzegels verschenen? Of tot 1970 toen de Vereniging ontstond? Ik stel u voor om terug te gaan tot 1979, toen Herman Winterberg secretaris van de Vereniging werd. Hij was toen al twee jaar tweede secretaris. Vanwege zijn grote verdienste voor de Vereniging heeft het bestuur besloten hem het erelidmaatschap toe te kennen. Maar dat is nog niet alles. Ook de Bond heeft besloten hem te eren door hem de zilveren bondsspeld toe te kennen. Het was mij dan ook een groot voorrecht hem deze tijdens de afgelopen algemene ledenvergadering op te spelden.

Ook Hans van Dooremalen heeft zich langdurig voor de Vereniging ingezet. Het is dit jaar voor hem 20 jaar geleden dat hij commissaris Nieuwtjesdienst werd. Hij mag met recht een belangrijk werker op de achtergrond van de Vereniging genoemd worden. Het bestuur heeft daarom besloten hem het lidmaatschap van Verdienste aan te bieden.

Er zijn natuurlijk veel meer leden die zich verdienstelijk gemaakt hebben. Wanneer komt iemand in aanmerking voor een onderscheiding en wanneer niet? Dat is natuurlijk een moeilijke afweging. Het bestuur hoopt in de loop van dit verenigingsjaar interne – zo mogelijk objectieve – richtlijnen hierover vast te stellen.

Op de laatste Algemene Ledenvergadering werd ook het bestuur gecompliceerd. Ikzelf werd tot voorzitter gekozen, terwijl de heer Van Zelst het penningmeesterschap op zich neemt. Dit met de aantekening dat ik voorlopig het penningmeesterschap nog zal waarnemen zolang de aandacht van de heer Van Zelst door bouw- en verhuisperikelen afgeleid wordt.

Het nieuwe bestuur zal zich inzetten om ook in het nieuwe millennium de promotie van onze verzamelgebieden door te zetten en u verder van dienst te zijn bij de uitoefening van uw hobby.

Victor Kuil, voorzitter

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

→ **HERMANS PHILATELICS** ←

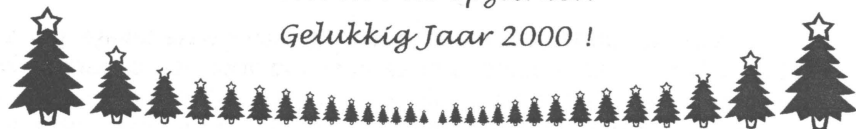
BOX 235, VINELAND, ONT.
LOR 2C0, CANADA

levert U uit voorraad
ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN
zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

A Merry Christmas and a Happy New Year!

Uw Redacteur wenst U
een in alle opzichten
Gelukkig Jaar 2000 !

BESTUURSMEEDEDELINGEN – JANUARI 2000

Secretariaat: H. Winterberg
Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk
Tel: 0251-234256

Ledenadministrateur: J. Udo
Postbus 23644
1100 EC Amsterdam Z.O

UITNODIGING

Het bestuur nodigt U uit tot het bijwonen van de eerste bijeenkomst in de nieuwe eeuw, welke gehouden zal worden op **ZATERDAG 8 JANUARI 2000**; in motel "AKERSLOOT", Geesterweg 1A te Akersloot, tel. 0251- 31.91.02. Wij rekenen op een grote opkomst, en hopen dat vele clubgenoten de weg naar Akersloot zullen vinden en wij hen in grote getale mogen begroeten. Het onderstaande wordt u door het voltallige bestuur van harte toegewenst:

* * * * *
Wie het jaar besluit met een uitbundig lied, wie fouten vergeeft en van het goede geniet,
wie het lukt zich los te maken, van de Oude Jaar verloren zaken
wie de moed heeft te vergeten wat niet meer zinvol is te weten,
wie voort durft gaan met frisse moed, onzeker van wat hij in het Nieuwe Jaar ontmoet,
zich op zijn medemens wil richten, iets doet om diens last te verlichten,
wie bijdraagt aan een betere aard, is een **Gelukkig Nieuwjaar** ten stelligste waard.
* * * * *

AGENDA:

- 10.00 uur Zaal open voor genodigden en introducés *)
 - 10.30 uur Opening, Mededelingen, rondvraag, leestafel, boekenhoek, ruilen, onderling contact Eenkaderopstelling "American postcards" door dhr. J.J. van Dooremalen
 - 12.30 uur Lunchpauze.
 - 13.30 uur Veiling nummer 186. De kavellijsten vindt U bijgevoegd. Voor hen die niet aanwezig kunnen zijn; bestaat de mogelijkheid tot schriftelijk bieden. **Het adres hiervoor is:**
Dhr. J. van KEULEN, Deylerweg 65, 2241 AB Wassenaar.
Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling ingediend te zijn.
 - 16.00 uur Sluiting.
- Zoals gebruikelijk zijn de tijden bij benadering,

Zo bereikt u "Motel AKERSLOOT":

Per trein: Van station Uitgeest, met bus nr. 74 of 76, naar Alkmaar-Akersloot. Van station Alkmaar bus 74 of 76 naar Uitgeest-Akersloot, bij Motel Akersloot uitstappen, bus stopt voor de deur.
Van station Castricum, voor vervoer naar Akersloot, gelieve contact op te nemen met dhr. Veraart, tel. 0251-65.08.25.
Per auto: vanuit **alle richtingen:** autobaan A9 volgen tot afslag 11 Akersloot. Het motel ligt direct bij de afslag.

VOLGENDE BIJeenKOMSTEN:

Wilt u de navolgende data alvast in uw agenda noteren?

Zaterdag 26 februari	2000:	Wassenaar
Zondag 9 april	2000:	de Bilt
Zaterdag 20 mei	2000:	Tiel
Zaterdag 9 september	2000:	't Harde
Zondag 15 oktober	2000:	de Bilt
Zaterdag 25 november	2000:	Alphen aan de Rijn

MUTATIES LEDENLIJST

Overleden leden: erelid A. Hessels (24) uit Enschede, dhr Wendt (643) uit Utrecht en dhr J. Wessels (136) uit 's Hertogenbosch. Dat zij in vrede moge rusten

Als nieuwe leden mogen wij begroeten de heren G.L. van Toor (711) te Kedichem, R. de Jong (712) te Balk, F. v/d Horst (713) te Hoogezand en J.C.T. Hemels (714) te Alkmaar. Wij heten hen van harte welkom. Eventuele bezwaren tegen de kandidaatsleden kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat (Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk).

OVERIGE MEDEDELINGEN

Wist u dat:

- van 28 t/m 30 januari 2000 in de Panda Hallen te Nieuw Loosdrecht weer de Filateliebeurs zal worden gehouden, en de Vereniging weer van de partij zal zijn,
- het veilingcommissariaat voortaan door de heren Nottrot en van Zelst zal worden uitgevoerd, u de veilingkavels voortaan bij hen dient in te leveren
- Jeugdfilatolie Nederland dringend behoefte aan materiaal heeft, u daarvoor uw restanten, zoals zegels, stockboeken, catalogi enz. en overige materialen waar voor u niets meer mee te beginnen is, kan afgeven aan of opsturen naar secretaris Herman Winterberg. Mozartstraat 84 A, 1962 AD Heemskerk. Hij zorgt dat het op de juiste plaats terechtkomt.

Schriftelijke bidders en inzenders opgelet:

Wij verzoeken de schriftelijke bidders direct de hun toegewezen kavels te betalen. Door laat te betalen dupeert u de inzenders. Deze krijgen namelijk pas uitbetaald nadat de laatste betaling binnen is.

Maandblad Philatelie: het maandblad biedt de mogelijkheid om een abonnements-overeenkomst aan te gaan voor een deel van het ledenbestand, met een minimum van 25. Een jaar abonnement gaat dan f30,25 kosten. Zij die hierin geïnteresseerd zijn kunnen dit bedrag tot 15 januari 2000 overmaken op postgironummer 140.26.21 t.n.v. penningmeester USA en Canada Filatelie te Voorburg, onder vermelding **abonnement Philatelie**. Als het benodigde aantal van 25 abonnees niet gehaald wordt, wordt het overgemaakte bedrag weer teruggestort.

Eenkader opstellingen:

Er is voor het volgend jaar weer behoefte aan éénkader opstellingen. U kunt zich hiervoor bij de heer Veraart aan de bestuurstafel of schriftelijk (Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL Castricum) opgeven. Even doen! Wilt u wel een opstelling, dialezing of een lezing verzorgen, maar weet niet hoe die op te zetten, neem dan gerust even contact op met het bestuur. U kunt verzekerd zijn van alle hulp en medewerking.

Onze Website op het Internet

Als adres van onze nog in aanbouw zijnde Internet website gaven wij u op: www.esveld.nl/usacanada. Gebleken is, dat dit adres niet voor alle surfers bereikbaar was. Zet een slash achter het adres en floep! de site gaat open voor iedereen. Dus: www.esveld.nl/usacanada/

Veilingkavels

Ons Veilingreglement zal voor geen enkel lid dagelijkse lectuur zijn. Daarom wijzen wij er nog maar eens op dat volgens artikel 2, lid 4, de minimuminzet per kavel fl 2.50 is. Bied dus geen kavels voor minder dan fl 2.50 aan: die moeten worden geweigerd.

A propos, denkt u ook om de verpakking? Zorg dat er geen zegels e.d. uit klemstroken, envelopjes e.d. kunnen vallen. Want de kans is groot dat die tussen wal en schip vallen en dan is de boot aan!

Nog verkrijgbaar

Van het *"Lexicon voor USA-Filatolie, Amerikaanse Postzegeltermen Vertaald"* hebben wij nog een beperkt aantal in voorraad. Een *must* voor de USA-verzamelaar. Deze schitterende Publicatie n° 8 wordt u in een ringband geleverd voor de prijs van slechts fl 22.50 afgehaald tijdens de bijeenkomsten, resp. fl 32.50 per exemplaar franco per post. Voor de liefhebbers hebben wij nog enkele Vergelijkingslijsten USA voor het gebruik van verschillende catalogi.

Voorts hebben we nog een 15-tal boekjes "Washington-Franklin Series 1908-1921", samengesteld door J. J. Woortman. Prijs per exemplaar fl 12.50 afgehaald en fl 20.- verzonden.

Voor nadere informatie vraag de heer J. Udo aan de bestuurstafel of op Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam.

HERMAN JACOBS
Sic Transit Gloria 1999

Uw krabbelaar had zich vast voorgenomen zich niet te mengen in het debat betreffende de juiste aanvang van het nieuwe millennium. Maar toen zag hij de hier afgebeelde prachtige AMTRAK-locomotief, beschilderd met postzegels en poststempels die de geschiedenis van de Verenigde Staten in beeld brengen en hij kon de verleiding niet meer weerstaan. Deze locomotief met achter zich natuurlijk een aantal wagons die een filatelistische tentoonstelling herbergen, zal 100 steden in 42 Staten aandoen.

De eeuwwisseling is niet erg heilzaam voor uw gemoedsrust en zeker niet voor uw knip, gezien de overvloed van millenniumzegels die eraan zit te komen.

Het nieuwe millennium begint eigenlijk pas op 1 januari 2001, want we zijn onze kalender begonnen met het jaar EEN en niet met het jaar NUL. Op 31 december a.s. hebben we dus pas 99 jaren van deze eeuw volgemaakt en geen 100! Net als de weegschaal van uw slager hadden we met het cijfer NUL moeten beginnen. Als zijn weegschaal met 1 zou beginnen en uw vrouw vroeg om twee kilo rosbief zou zij in feite maar één kilo krijgen. Dus 2 betalen en 1 halen en dat zou onze zuinige huisvrouw beslist niet pikken. Komt u er ook niet uit? Geeft niet. Neem maar een slokje VSOP. Proost! beste lezers en lezeressen. Happy New Year!

VICTOR KUIL
De Prijsvorming van filatelistisch Materiaal

Zijn postzegels die binnen onze Vereniging aangeboden worden duur of goedkoop? Van beide zijn ongetwijfeld voorbeelden te geven. Maar bedenk wel: er is geen substituut voor kennis; met kennis van zaken zult u ongetwijfeld ook binnen de Vereniging koopjes kunnen vinden. En als u het aangeboden te duur vindt, koopt u gewoon niet. Maar wat is duur?

De prijzen van Amerikaanse zegels zijn de laatste tien jaren gestaag gestegen. Niet spectaculair, maar zeer geleidelijk aan. Dit heeft geleid tot een gemiddelde toename van de prijzen (in US \$) over de laatste tien jaar van 50%, waarbij materiaal uit de 19e eeuw doorgaans sneller gestegen is dan dat uit de 20e eeuw.

De koers van de dollar heeft over deze periode ook wel wat gefluctueerd, maar is toch redelijk in de buurt van de 2 gulden gebleven, zodat ook in guldens de prijzen navenant toegenomen zijn. Er is natuurlijk ook inflatie geweest, waardoor een deel van de prijsstijging verdampt is. Met een gemiddelde inflatie van 3% per jaar over de afgelopen tien jaar raakt al 34% van de prijsstijging zoek.

Er zijn leden - en er zullen altijd wel leden blijven - die vinden dat binnen de Vereniging het aangeboden te duur is. Onwillekeurig kijkt men dan naar het verleden, toen alles in hun gedachten nog veel goedkoper was.

Zelfs de beroemde filatelist van 80 jaar geleden, Dr. Carroll Chase, kwam hiervoor uit. In zijn boek over de 3¢ 1851-1857 (Scott 10, 11, 25 en 26) biechte hij op, dat hij op een gegeven moment 25¢ voor een ongetand paartje te duur vond en niet kocht. Ironisch genoeg was hij zelf de oorzaak van de prijsstijging; zo'n jaar of acht daarvóór was hij begonnen alle paartjes, strips en blokken op te kopen, tegen een prijs van 1¢ of iets meer per paar.

Rond 1915 begonnen die *multiples* schaars - en dus duur - te worden. Voor wie de oude prijzen nog in het hoofd had, was een prijs van 25¢ een behoorlijk stijging. Nu doet zo'n gestempeld paartje \$ 35 voor een Scott 11 en \$ 250 voor Scott 10.

De catalogusprijzen zijn de laatste tien jaar ook flink veranderd. Maar dat kwam in eerste instantie doordat Scott besloot zijn catalogusprijzen te verlagen, omdat in de Amerikaanse handel de praktijk was ontstaan om tegen ongeveer 75% van de Scott-notering te verkopen. Later gingen de catalogusprijzen weer omhoog, toen de noteringen veranderden van de kwaliteitsaanduiding FVF naar VF. Vooral de catalogusprijzen van oud materiaal zijn toen veelal substantieel gestegen. Maar laten wij niet vergeten, dat in de jaren '80 de prijzen explosief gestegen zijn, tot op niveaus die hoger zijn dan de huidige prijsniveaus. Dat kwam omdat de inflatie in Amerika hoog was en men dacht dat een postzegelverzameling perfect was als beleggings-object. Daar kwam nog overheen, dat de dollar toen veel hoger stond: die was in de jaren tachtig gestegen tot rond de 4 gulden. Alles werd duur ingekocht. Laten wij die tijd maar snel vergeten. De markt stortte ineen toen de beleggingsluchtbel doorgeprikt werd.

Er is een groot subjectief element in prijsniveaus, vooral in die van stukken uit de posthistorie. Toen de nu zeer beroemde "*Running Chicken*" - enveloppe met *fancy cancels* uit Waterbury door Mrs. Matthies, een bekende handelaar in Amerika, voor 10 dollar aangekocht werd, trok dit de aandacht van het wereldje, omdat Mrs. Matthies bekend stond als een gehaaide inkoper. Daarvóór had deze enveloppe enkele jaren geen koper gevonden, omdat *men* de prijs kennelijk te hoog vond. Alleen al doordat Mrs. Matthies hem kocht, ging de prijs omhoog. De enveloppe werd verkocht aan een bekende verzamelaar van toen, Dr. Glenn Jackson. Toen diens verzameling later geveild werd, bood een aantal gefortuneerde verzamelaars op de enveloppe. Daarna zat er "een verhaal" aan de enveloppe en steeg de prijs verder *sky high*. De laatste keer dat deze enveloppe verkocht werd, bracht hij ongeveer 400.000 dollar op! Waarom? Er zijn zeldzamere Waterbury-stempels dan de *running chicken*. Maar de hype telt meer mee dan de zeldzaamheid.

Waarom zijn groene stempels op klassiek materiaal zo duur? Voornamelijk doordat in het begin van de eeuw deze groene stempels opgekocht werden door een bekende en zeer gefortuneerde verzamelaar, Col. Green. Door de toenmalige belangstelling verschenen er publicaties over de vraag welke postkantoren groene stempelinkt hebben gebruikt. Wederom was er sprake van een soort hype en daarmee van toegenomen belangstelling voor de groene stempels, waardoor de prijzen relatief hoog bleven. Zijn groene stempels

zeldzaam? Ja, tot op zekere hoogte, maar bruine en gele stempels zijn meestal zeldzamer dan groene. Maar gemiddeld veel goedkoper. Er zit momenteel dus weinig logica in de relatief lage prijzen van gele en bruine stempels versus de dure groene stempels.

De professionele postzegelwereld in de USA kent dit fenomeen uiteraard op zijn duimpje. De bekende verzamelaars zijn veelal professionele of semi-professionele filatelisten. Na een aantal jaren speciaal materiaal te hebben verzameld, waarbij het grote geld meestal geen probleem vormde, gooien zij bekende verzamelingen, waarmee veel geëxposeerd en gewonnen is, op de markt en incasseren de door de toegenomen belangstelling ontstane winst. De handige jongen schrijft een boek over zijn specialiteit, waardoor de belangstelling voor dat verzamelgebied geactualiseerd wordt. Veel belangstelling staat gelijk aan hoge prijzen bij verkoop. De gewone verzamelaars klagen wel eens dat er nauwelijks gebieden zijn, waarin wat nieuws te ontdekken valt. Onzin natuurlijk: er is dan gewoon sprake van gebrek aan fantasie. Krijgt echter een nieuw deelgebied overmatige belangstelling, dan is de handel vaak de eerste die zich er deel van maakt.

Voor gewone postzegels is de prijsvorming veel doorzichtiger dan voor deze speciale gevallen. Men kijkt naar het gemiddeld prijsniveau bij de handel. Een professionele handelaar moet zijn kosten dekken, inclusief zijn eigen salaris, en om die reden schommelen de prijzen bij de Amerikaanse professionele handelaren dicht rond het Scott-niveau. Het lijkt logisch - en is dat in de praktijk meestal ook - dat binnen onze Vereniging beduidend onder de cataloguswaarde aangeboden wordt, omdat bij mijn weten niemand ervan hoeft te leven. Als u iets te duur vindt, bedenk dan vooral of u dezelfde zegel - of hetzelfde poststuk - elders tegen een lagere prijs kunt kopen in een vergelijkbare kwaliteit. Zo nee, dan pas heeft u een koopje, ook al vindt u misschien de prijs aan de hoge kant.

HERMAN JACOBS
The Show must go on

In Usca Post n° 78 van januari 1996 en n° 84 van november 1996 heb ik u uitgebreid verteld over Christmas Island, gelegen aan het Bras d'Or Lake in Nova Scotia en de lieflijke dame Mrs. Margaret McNeil, de postmistress van deze plaats. Helaas moet ik u thans vertellen dat Margaret reeds op 19 december 1998 is overleden na een langdurige en ernstige ziekte, maar "de show must go on" en dus kunt u nog steeds uw Kerstenveloppen naar Christmas Island sturen voor de mooie rode en groene afstempelingen. Porto echter niet vergeten! Het werk wordt namelijk voortgezet door haar toenmalige assistente, Miss H. Mackinnon. Margaret zou het niet anders gewild hebben.

U bent het adres vergeten? Geen nood: hier volgt het: Postmaster, Christmas Island, Nova Scotia, B0A 1C0, Canada.

Wist u overigens dat "Bras d'Or" afkomstig is van "Labrador", dat ooit gedeeltelijk bij Nova Scotia hoorde? En wist u ook dat Christmas Island genoemd is naar een voormalige Indian chief, Christmas genaamd, die op een eilandje in Lake Bras d'Or begraven zou liggen?

Wat u natuurlijk al lang wist, is dat Nova Scotia de Latijnse naam is voor New Scotland, en die naam is weer ontleend aan de Schotse emigranten die daar in 1620 aan land kwamen. Ze maakten ruzie met de Fransen, die er al in 1605 waren aangekomen en het hele gebied Acadia hadden genoemd.

De Vrede van Utrecht maakte op 31 maart 1713 een einde aan dit gekrakeel: Frankrijk stond Nova Scotia, samen met het Hudson Baaigebied en Newfoundland, af aan Groot Brittannië.

Tenslotte werden de Fransen in 1755 door de Britten verdreven. Zo'n 6000 Fransen werden weggevoerd naar de toen nog Britse koloniën in het gebied dat zich uitstrekt van Massachusetts tot Georgia.

Longfellow heeft dit drama beschreven in zijn werk "Evangeline".

VICTOR KUIL
Amerikaanse Cultuur

Hebben Amerikanen cultuur? Deze vraag heb ik vroeger wel eens in negatieve zin beantwoord gezien. En niet door de minste vertegenwoordiger van ons volk, een goede kennis, die later professor is geworden. De fout die de betrokkene maakte, was dat hij cultuur verwarde met kastelen uit het Franse Loiregebied en Romaanse kerken. Inderdaad, buiten Disney World treft men in de nieuwe wereld weinig kastelen aan. Des te meer zijn de Amerikanen gefocuseerd op feiten (en ficties) over hun relatief korte geschiedenis. Heeft u ook gekeken naar de televisieserie "North and South" over de Amerikaanse Burgeroorlog, die aan het eind van de jaren zeventig op het scherm kwam? Nee, met dergelijke soap houdt u zich natuurlijk niet bezig. Maar heeft u dan wel eens gehoord van de "Hockanum" Fox of Wolf Killer? Ik heb het niet over een terrorist, maar over een vernietigingsstempel uit de jaren zestig van de vorige eeuw. Cultuur? Misschien wel. Ik beperk me verder tot een mengsel van feiten en fictie over het Amerikaanse erfgoed, met een verbinding naar de filatelie.

Maar nog even terug naar het gebrek aan oude kastelen en kerken in Amerika. Daar kunnen de huidige Amerikanen niets aan doen. Wel zijn zij door dit gebrek aan historische tastbaarheden gefascineerd. Zij missen kennelijk wel wat. Dit gemis hebben zij gecompenseerd door een in onze ogen wat overdreven aandoend gevoel voor nationale symboliek en de romantisering van historische gebeurtenissen. Kijkt u maar eens naar de Bicentennial-uitgiften uit 1976: de postzegel met Generaal Washington onder de kersenboom, of naar de overdreven verheerlijking door de Amerikanen van hun Vlag, iets wat prominent op hun postzegels aanwezig is. De verheerlijking van het instituut van het presidentschap is door Watergate bij Nixon getemperd, maar was daarvóór wel aanwezig. Immers, het presidentschap is verbonden met grote namen uit het verleden, zoals Washington en Lincoln.

Het stadje Hockanum in Connecticut, USA is genoemd naar Israël Hockanum, een boer die zijn land ploegde op het moment dat de Minutemen bericht deden dat de Amerikanen, voorafgaand aan de revolutie, de Engelsen aangevallen hadden en dat versterking van het leger noodzakelijk was. De legende wil, dat de latere generaal Hockanum zijn ploeg in het land liet staan en onverwijd uittrok om de vijand te gaan bevechten.

Maar de legendevorming ging verder. De boeren in die streek hadden last van een wolf die hun schapen aanviel. En Hockanum heeft daar een

einde aan gemaakt. Hockanum wist met een groep streekgenoten de wolf dusdanig op te drijven, dat het beest zich in een spleet van het gebergte verborg. Hockanum kroop met een musket in de spleet, met een touw aan zijn been gebonden. Nadat hij zijn musket had afgevuurd, werd hij door zijn vrienden met het touw uit de grot teruggetrokken, al hoestend door de kruitdamp. Daarna gingen nieuwsgierige jachtgenoten op onderzoek uit en vonden de doodgeschoten wolf in de grot. Ik beschik over een afschrift van een brief van de befaamde filatelist Elliot Perry, waarin hij bevestigt dat in zijn jeugd dit verhaal als waar op school verteld werd.

Het is net zo'n verhaal als verteld wordt over de figuren uit de serie "Legions of the West". Hoeveel Amerikanen kwijlen niet over historische gebeurtenissen als over The Alamo, waar William Codey gedood werd, hoe de Amerikanen daar in de pan gehakt werden door het Mexicaanse leger, maar vooral hoe zij later wraak namen door de Mexicanen in de pan te hakken tijdens hun siesta. Of over O. J. Potete, die de Texas Longhorns naar de grote steden van de oostkust dreef. Ik kan zo nog wel even doorgaan.

A/fb. 1

A/fb. 2

Het stadje Hockanum had in de mid-zestiger jaren van de vorige eeuw een Postmaster met de naam Dudley Fox. Van deze Postmaster bleef een aantal afstempelingen bekend, gemaakt met kurkstempels.

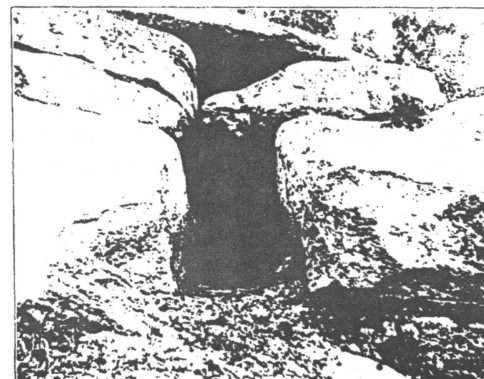
Betrof het hier afbeeldingen van een vos, zijn eigen naam, of van een wolf, de naam die verbonden was aan het dorp? De meningen zijn verdeeld. Kijk maar naar de afbeeldingen 1 en 2. Gaat het in het stempel over een vos of een wolf?

Het zou me verbazen als u ooit zo'n origineel stempel onder ogen kreeg. Ze zijn zeldzamer dan de veel bekendere Waterbury fancy cancels die door John W. Hill gecreëerd zijn. Zelfs de veilingen van de meest prominente verzamelaars uit Amerika zijn schaars of in het geheel niet voorzien van de Hockanum Fox stempels.

Dit brengt mij op een slecht begrepen aspect van de Amerikaanse filatelie. Hoe zeldzaam zijn bepaalde items en hoe komt dit?

Het is bekend dat de prijs van schaarsere filatelistische stukken bepaald wordt door het (geringe) aanbod en de (hoge) vraag. Het lijkt me duidelijk dat als veel mensen hetzelfde zoeken en het aanbod beperkt is de prijs omhoog gaat, tot het niveau waarop niemand meer wil of kan kopen. Maar waarom is het aanbod niet hoger? En waarom bestaan er maar zo weinig Hockanum Fox afstempelingen? Men kan deze vraag op verschillende manieren trachten te beantwoorden. De eerste benadering kan komen uit een schatting van het totale aantal postzegels dat in een bepaalde periode

in een bepaalde plaats afgestempeld geweest moet zijn. De archieven geven aan, dat Postmaster Fox in de eerste twee jaren van zijn bewind een omzet haalde van \$ 313, hetgeen neerkomt op ongeveer 14.330 verstuurd brieven in de beschouwde periode. Omgerekend naar de totale periode dat hij postmaster was, komt dit neer op 20.000 tot 30.000 in Hockanum verkochte postzegels. Een aantal studies door de USA Philatelic Classic Society wees uit, dat zo'n 4 à 6% van de postzegels uit de klassieke periode bewaard gebleven is. Dit zou betekenen dat er nog zo'n 600 à 900 Hockanum "foxes" moeten bestaan, vooropgesteld dat alle brieven met een "fox"-stempel bewerkt zouden zijn, hetgeen niet het geval is. Het zijn er dus zeker minder. De opinie van de meest geroutineerde veilingdeskundigen geeft aan dat er slechts ruim 30 losse zegels met de Hockanum Fox bestaan en maar enkele brieven. Dit aantal is vele malen lager dan wat men op grond van statistisch onderzoek zou mogen verwachten. De studies van de overleefde aantallen geven ook aan dat van minder uitgegeven en schaarsere zegels er minder overleefd hebben, zoals bij de hoge waarden van de 1869'ers.

A/fb. 3

In de twintiger jaren kwam bij verzamelaars voor het eerst belangstelling voor afstempelingen opzetten. Uit onderzoek van toen, met name uit toenmalige navraag bij huisgenoten en familie van de bewuste postmaster Fox bleek, dat hij de gewoonte had om zijn poststukken af te stempelen met een stempel met een vos erop. Als het stempel versleten of vervuild raakte maakte hij een nieuw. Het oude stempel bleef rondslingeren tot het weggegooid werd. Ik houd het er voorlopig op, dat de ijdelheid van de heer Fox een grotere invloed heeft uitgeoefend op het ontstaan van deze stempels dan zijn kennis van de Hockanum wolf legende. Te meer daar het in Amerika vaker voorkwam, dat postmasters en klerken hun naam of monogram in een stempel verwerkten.

Ik hoop u in een volgend artikel daarvan eens wat meer voorbeelden te tonen. Mocht u de spleet willen bezoeken waarin de wolf door Hockanum doodgeschoten is, dan kan dat. Maar u kunt zich de moeite besparen door even naar afbeelding 3 te kijken.

Bronnen: Publicaties US Cancellation Club News 1999

De Strijd tegen Hergebruik

Telkens als wij weer een brief uit de U.S.A. ontvangen met niet afgestempelde zegels op de envelop, en dat gebeurt nogal eens, moeten wij denken aan de tijd waarin de Post een bijna manische vrees had voor inkomstenverlies door illegaal hergebruik van postzegels.

Toegegeven, de cent had toen, in het midden van de 19e eeuw, een behoorlijke koopkracht, maar de angst van de Post voor het uitwassen van afstempelingen en daarna opnieuw gebruiken van postzegels komt ons nu toch wat overdreven voor. Toch werd toen naarstig gezocht naar afdoende maatregelen en methoden.

Daarover is in ons blad al vaker geschreven, maar in het prachtige boek "The United States 1¢ Franklin 1861-1867" van Don L. Evans troffen wij, mooi op een rijtje, de beschrijving aan van allerlei bedenksels die ten doel hadden eens en voor altijd dit misdrijf onmogelijk te maken. Dit boek, onlangs aangeschaft voor onze Bibliotheek, bevat een schat aan gegevens op het gebied van de posthistorie en wij raden iedereen die de Engelse taal voldoende machtig is graag aan, het eens door te nemen.

In het hoofdstuk "Experimentele en Patent Drukprocédés" worden methoden behandeld die de oplossing voor het hergebruik-probleem moesten aandragen. Interessant genoeg, dachten wij, om te trachten u in het kort daarvan een indruk te geven, al zijn ze geen van alle - met uitzondering van de grills - ooit werkelijk in praktijk gebracht.

HET BOWLSBY PATENT

Op 26 december 1866 werd aan George W. Bowlsby uit Monroe in Michigan Patent n° 51782 verleend op zijn idee om een horizontale perforatielijn aan te brengen over het midden van de zegel en de bovenste helft van gom te voorzien, maar de onderste helft niet. De postmaster moest die onderste helft dan langs de perforatielijn afscheuren vóór hij het poststuk op weg zond naar zijn bestemming.

Hoewel deze gedachte in onze ogen uiteraard hoogst onpraktisch en veel te arbeidsintensief zou zijn, leidde zij toch tot de volgende stap: de zogenaamde Coupon Essays. Bovenaan elke zegel

werd een coupon afgedrukt, ongeveer even groot als de zegel, met de tekst "Postzegel niet geldig zonder Coupon. Coupon wordt verwijderd door de Postmaster." Pas nadat de coupon zou zijn afgescheurd, zou de zegel op de gebruikelijke wijze worden afgestempeld.

Bij de National Bank Note Company zijn essays hiervoor gedrukt in wel 14 kleuren, op verschillende soorten papier en in verschillende formaten, alle van de 1¢ Franklin 1861-1867. Die vindt u opgesomd in het hoofdstuk "Essays" van de Scott Specialized onder nummer 63E13. Aan deze essays kunnen specialisten nog altijd hun plezier beleven, maar dat is dan ook het enige nut dat het Bowlsby Patent ooit heeft gehad...

HET LOWENBERG PATENT

Henry Lowenberg uit New York City kreeg op 5 april 1863 Patent n° 42207 op zijn idee om het met postzegels te bedrukken papier eerst te coaten met een oplosbaar appreteermiddel of met stijfsel. Het is duidelijk dat de zegel in een ruïne zou veranderen als werd geprobeerd de afstempeling eruit te wassen. Van drukplaat 27 voor de 1¢ Franklin 1861-1867 drukte de National Bank Note Company experimentele vellen voor dit patent, in vele kleuren. Die zijn nog altijd in de markt, maar de coating is door de tand des tijds dikwijls kruimelig geworden. In de Scott zijn ze te vinden bij de "Trial Color Proofs", met de nummers 63TC; (5) voor ongetand en (6) voor getand.

In deze categorie heeft Scott ook ondergebracht de Patenten van Wyckoff en van Macdonough, die ook stoelen op het principe van een oplosbare papiercoating. Toch zijn er verschillen aan te wijzen.

HET WYCKOFF PATENT

William C. Wyckoff uit Brooklyn, New York, kreeg op 3 april 1866 Patent n° 53723 op zijn uitvinding om het te bedrukken papier te coaten met zinkoxide of pijpaarde, beide oplosbaar in water en andere vloeistoffen.

Proefdrukken die hiermee zijn gemaakt, hebben een glad oppervlak en een mooie scherpe afdruk. Kruimelend papier, zoals bij Lowenberg, komt hier niet voor. Toch zijn fraaie exemplaren niet zo gemakkelijk te vinden, want de inkt is uiteraard zeer gevoelig voor vocht. Door vocht of door wrijven kan het zegelbeeld ernstig beschadigd raken. Dit verschijnsel wordt "fugitive ink" genoemd, vluchtige (druk)inkt. Het doet zich ook voor bij

HET MACDONOUGH PATENT

Dit Patent n° 52869 werd op 27 februari 1866 verleend aan James Macdonough uit New York City, voor "Verbetering van de Productie van Inkt voor het Drukken van Postzegels".

Deze Macdonough was toen secretaris van de National Bank Note Company; later zou hij president worden van de American Bank Note Company. Hij was dus geen leek in het vak. Zijn idee behelsde het gebruik van oplosbare drukinkt. Die noemde hij "sensitive ink", gevoelige inkt. Deze inkt bestond uit glycerine, die fungeerde als drager van de kleurstof, en uit enkele andere materialen, zoals gelatine, dextrine of stijfjel, die ervoor moesten zorgen dat de inkt niet al te oplosbaar werd.

Proefdrukken volgens deze methode zijn enkel in bruin gemaakt. De afdrukken zijn vaak niet scherp en vlekkerig; de tinten verschillen vrij sterk van elkaar. Redenen genoeg om van het idee af te stappen.

HET GIBSON PATENT

De vondst van Abraham J. Gibson uit Worcester in Massachusetts lag eigenlijk in het verlengde van die van Macdonough. Toch kreeg hij er op 5 januari 1866 patent op.

Hij stelde voor, de postzegels op de gebruikelijke manier te drukken, dus van gegraveerde platen en met gewone drukinkt. Daarna moest er een netwerk van elkaar overlappende cirkeltjes van 4 millimeter doorsnee overheen worden gedrukt, uiteraard in een andere kleur. Die opdruk moest worden aangebracht met fugitive ink en dat kon gebeuren in goedkope steendruk. Deze opdruk kreeg de naam "bedspring overprint", omdat hij doet denken aan de vering van een springmatras.

Onderzoekers beweren dat er vermoedelijk maar één proefvel is gedrukt, en wel van de blauwe 1¢ Franklin 1861-1867, met een rode opdruk. Komt u zo'n zegel ooit tegen, dan kunt u nóg stiller gaan leven!

Maar ook aan deze gedachte kleefden zoveel praktische bezwaren, dat er nooit uitvoering aan is gegeven.

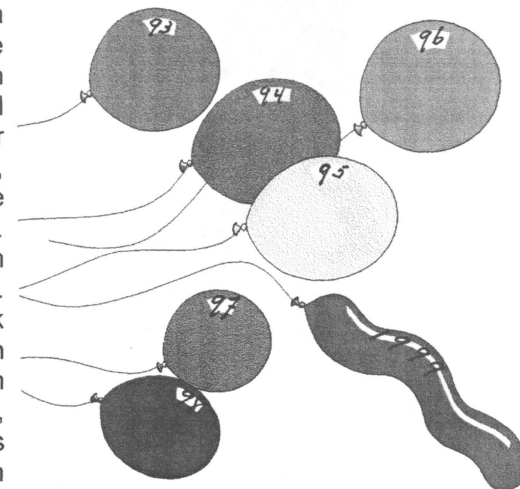
Al deze patenten hadden betrekking op drukprocédés voor de postzegels zelf, maar uiteraard is ook ijverig gezocht naar afstempel-methoden die hergebruik onmogelijk moesten maken. Dat is echter een ander verhaal!

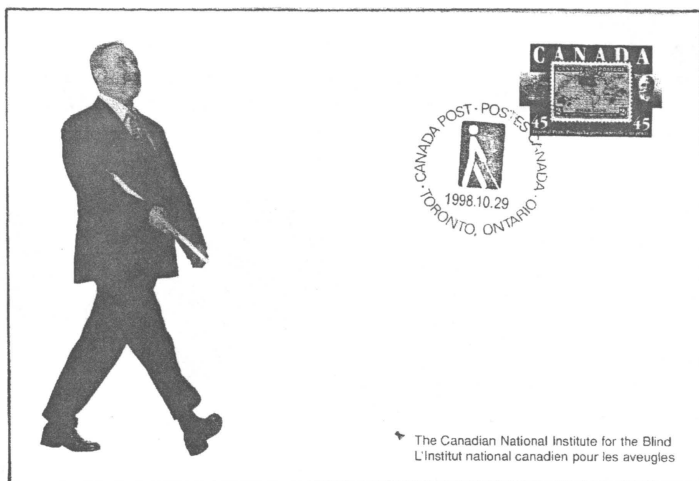
HERMAN JACOBS

CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

☀ In Usca Post n° 63 van maart 1993 verscheen de eerste pennenvrucht van deze scribbler. Nu zijn we al ruim zes jaar later en hier verschijnt thans n° 30, tevens de laatste, althans de laatste van deze eeuw. . . een feit waar we graag even bij stil willen blijven staan. Enkele woorden van dank zijn hier wel op hun plaats en dan natuurlijk allereerst aan "de baas", de heer Van Herk, want hij was het die telkens maar weer met veel passen en meten, knippen en plakken al die Potpourris op professionele wijze moest zien te plaatsen. Dank natuurlijk ook aan de lezers en lezeressen van al deze krabbels. U vond ze blijkbaar lezenswaardig en dus gaan we maar weer vrolijk verder. Hopelijk tot ver in het nieuwe millennium!

☀ We beginnen deze keer met Scott 209, op 1 juli 1934 uitgegeven ter gelegenheid van de 150e verjaardag van de aankomst van de United Empire Loyalists in Canada, na de Amerikaanse revolutie. De zegel is een kopie van het standbeeld, dat destijds daarvoor is opgericht. Het stelt een volledig gezin voor: vader, moeder en twee kinderen. U wist niet dat dit een kopie van een standbeeld was? Maar waar staat het dan? Als u nog eens in Hamilton, Ontario, komt, vindt u het daar op het Princess Square. Graag gedaan!

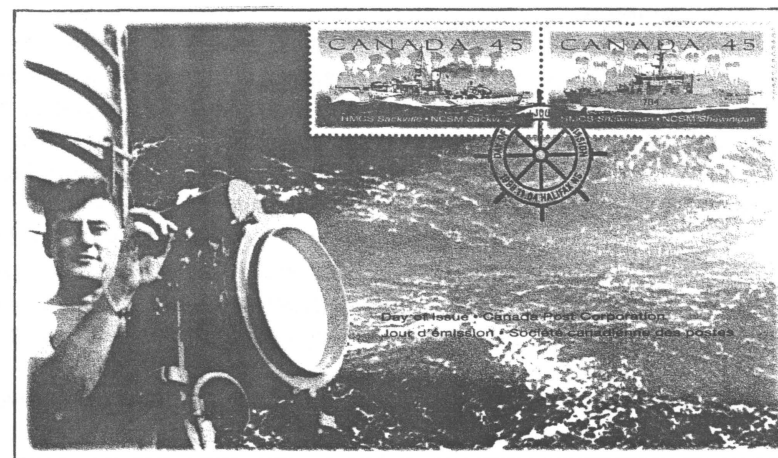
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q	r	s	t	u
·	:	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·
v	w	x	y	z	ç	é	à	è	ù	â	ê	î	ô	û	ë	ï	ü	æ	œ	
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·

For 80 years, The Canadian National Institute for the Blind has been helping Canadians who are blind, visually impaired, and deafblind meet their greatest challenge—thriving in a sighted world.

Depuis 80 ans, L'Institut national canadien pour les aveugles aide les Canadiens aveugles, handicapés visuels ou sourds-aveugles à faire face au défi le plus important de leur existence : réussir dans un monde de voyants.

☀ Op 29 oktober 1998 was het 100 jaar geleden dat de toenmalige Postmaster, Sir William Murdock, besloot dat Braille-materiaal voortaan vrij van port in geheel Canada verzonden mocht worden. Dat feit ging natuurlijk niet onopgemerkt voorbij, zoals u kunt zien aan de – hier iets verkleind afgebeelde – speciale gelegenheidsenvelop, uitgegeven door Canada Post.

☀ We blijven nog even bij de speciale enveloppen, al kosten ze wel veel ruimte, maar dit is wel een heel speciale voor deze scribbler. U ziet hier de beide zegels die in 1998 zijn uitgegeven bij de 75e verjaardag van de Canadese Naval Reserve. Bijna 55 jaar geleden stond deze krabbelaar, net als de jongeman op de FDC, achter hetzelfde type seinlamp op een van Harer Majesteits (Wilhelmina) schepen! Waar is de tijd gebleven. . .!

☀ Graag wil uw krabbelaar deze Potpourri besluiten met een vrolijk verhaal. U hebt vast wel eens gehoord van de "Newfie Bullet". Deze trein reed op smalspoor van Port aux Basques naar St. Johns, een afstand van 800 kilometer. Het was niet de snelste trein ter wereld, integendeel, hij was uiterst langzaam, vandaar de spotnaam "Bullet" (= Kogel), uitgevonden door de Amerikanen die in WW II in Newfoundland waren gestationeerd. Onder de zittingen stonden dozen met noodrantsoenen, want men wist wel wanneer de trein vertrok, maar niet wanneer hij zou aankomen! Een dame vroeg eens aan de conducteur wanneer de trein nu eindelijk zijn bestemming zou bereiken. "Waarom heeft u zo'n haast?" vroeg de conducteur. Omdat ik in verwachting ben" was het antwoord. "U had in uw conditie beter thuis kunnen blijven", aldus de conducteur. "Maar," zei de dame, "toen ik in deze trein stapte was ik nog niet in verwachting."

PRETTIG POSTZEGELEN ALLEMAAL EN EEN HEEL PRETTIGE EEUWWISSELING !!

A Millennium Keepsake

Sinds 12 oktober kunnen de Canadezen op hun postkantoor een "Official Millennium Keepsake", een Aandenken aan het Millennium, kopen voor \$ 8.99 + belasting. Ideeetje van Canada Post, kennelijk om te zorgen dat althans de postzegelverzamelaars de afgelopen 1000 jaar niet zullen vergeten.

Het aandenken bestaat uit een met reliëfwerk versierde metalen doos, waarin drie souvenir sheets, een speciaal hiervoor door de Royal Canadian Mint geslagen millennium-medaljon, een gefrankeerde postkaart, een kaart waarop kan worden beschreven en met een foto geïllustreerd hoe u de millenniumwisseling vierde en een formulier om mee te doen aan de Wonders of the World Prijsvraag van Canada Post.

De drie souvenir sheets brengen een boodschap van vrede en hoop, met als symbool de Duif. Om verleden, heden en toekomst tot uitdrukking te brengen, zijn de zegels gedrukt in staaldiepdruk, offset en holografie. Op de rand van elk velletje zijn de woorden Peace/Paix en Love/Amour te vinden.

De 46¢ zegel voor binnenlandse post is een zelfklevende hologramzegel, waarop een duif van rechtsmidden naar linksboven "vliegt" als u het papier beweegt. U verandert dan meteen het jaartal 1999 in het midden in 2000. In die "vliegende" duif zijn 60 beeldjes verwerkt. Een waar kunstproduct!

De 55¢ zegel voor brieven naar de U.S.A. is uitgevoerd in 5 kleuren offset. Er staat het hoofdje op van een kind dat een duif vasthoudt.

De 95¢ voor brieven in internationaal verkeer is een diepdruk. Afgebeeld is een duif met een olijftak in de snavel. Op het velletje eromheen een ingewikkeld ornament in Victoriaanse stijl.

De drie zegels zijn elk ook verkrijgbaar als miniatuurvelletjes van 4. Helaas beschikken wij niet over goede afbeeldingen, anders zouden we die graag laten zien. Maar in die lacune voorziet onze Nieuwtjesdienst graag!

Er zijn ook 30.000 ongesneden drukvellen in de aanbieding met 9 souvenirvelletjes erin en met de handtekening van André Ouellet, de Big Boss van Canada Post. Prijs slechts \$ 79.99 + belasting.

Het wachten is nu op een creatieve fabrikant die een album bedenkt waarin een metalen doosje past! Postzegels verzamelen wordt toch steeds leuker, vindt u niet?

VICTOR KUIL Gouden Ouden

Hoeveel USA-verzamelaars binnen onze Vereniging bezitten de oudste postzegels Scott nummers 1 en 2? Niemand die het weet. Laat ik eens een gooi doen. Op onze ruim 300 leden bezitten er 50 de n° 1 en 15 de n° 2. Stel, u behoort tot deze uitverkorenen. Heeft u er veel plezier aan? Ik durf dat te betwijfelen. Zelf behoor ik tot de geschatte 50 leden met een n° 1. Maar ik kijk daar nooit naar. Er valt niets aan te beleven.

De oudste USA-postzegel die de meeste leden met enige regelmaat tegenkomen en waar dus eventueel wat mee te doen valt, is de ongetande 3¢-zegel van 1851, de opvolger van de n° 1 van 5¢. Want in 1851 werd het posttarief van 5¢ teruggebracht tot 3¢. Het is merkwaardig, dat er geen opvolger van de n° 2 van 10¢ kwam. Dat zou een zegel van 6¢ geweest moeten zijn. Men moest zich maar behelpen met twee zegels van 3¢.

De tweede serie van de USA heeft zo'n 10 jaar gelopen. Naast de 3¢-zegels zijn er de waarden 1¢, 5¢, 10¢, 12¢ ongetand, gevolgd door dezelfde waarden getand uitgegeven, die gedeeltelijk van dezelfde drukplaten gedrukt werden. Daarna volgden nog de 24¢, 30¢ en 90¢ getand. De 3¢-zegels zijn verreweg het meest gebruikt. Het zijn de Gouden Ouden van ons verzamelgebied.

Ze komen ongetand voor onder de aanduidingen Scott 10 en 11. In ruilboeken zie ik vaak nummers 11, de goedkope van de twee, als nummers 10 omschreven. De wens is kennelijk de vader van de gedachte.

Hoe kan men beide onderscheiden? De Scott vermeldt, dat de n° 10 oranjebruin, diep oranjebruin of koperbruin is. Dit in tegenstelling tot de n° 11, die in wat rodere of paarsere tinten voorkomt. De wat bruinere inkt werd alleen in 1851 gebruikt. De n° 10 en n° 11 zijn verder gewoon dezelfde zegels. Maar er bestaat bij de n° 11 ook een bruinachtig rode kleur, om het ingewikkeld te maken.

De Scott verwijst voor verdere details naar het boek over de 3¢-zegel dat in 1929 uitgegeven is door de auteur Dr. Carroll Chase. Onlangs hebben wij de herziene versie van dit boek uit 1942 in onze boekerij opgenomen.

Hoewel in het boek nergens de Scott-aanduiding 10 en 11 voorkomt, schrijft Chase wel het nodige over de verschillende kleuren drukinkt die gebruikt zijn tijdens het drukken.

Er werden 9 drukplaten voor gebruikt, die 1 t/m 8 genummerd werden. Daarnaast bestond er een ongenummerde plaat, die men gewoonlijk als plaat "0" aanduidt.

De Scott geeft aan, dat in elk geval de zegels van plaat 0, 1E en 5E de n° 10 geproduceerd hebben, waarbij de aanduiding E staat voor Early (vroeg). Sommige platen zijn na gebruik veranderd, zodat ook I- en L-versies (intermediate en late) bestaan. De genoemde drie platen zijn inderdaad alle in 1851 gebruikt. Van de n° 10 zijn slechts ongeveer 12 miljoen zegels verschenen, van de n° 11 ongeveer 351 miljoen.

In de catalogus staat, dat de n° 11 ook voorkomt in een kleur met de naam "plumb" (pruim). Nu ken ik gele, groene, rode en blauwe pruimen. De kleuraanduiding plumb blijkt gebruikt te worden voor een rood-paarsachtige kleurschakering, die in 1857 kort gebruikt is. Vaak gebruikt de Scott bij latere zegels met dezelfde kleur de aanduiding "claret" (bordeauxrood). N° 11-zegels met deze kleur zijn door hun zeldzaamheid financiële hoogvlieggers.

Zowel bij n° 10 als bij n° 11 komen veel varianten voor, die individueel geprijsd zijn. Het betreft zegels, die te onderscheiden zijn doordat de drukplaten bijgewerkt zijn om weggesleten delen weer te tonen. Men noemt dit *recutting*. Dit gebeurde met de hand en elk aldus behandelde deel van de plaat kreeg zo een individuele herkenbaarheid. Het is nauwelijks mogelijk om zonder het boek van Chase uit deze plaatposities wijs te worden, op enkele overduidelijke gevallen na.

Helaas, van alle afgebeelde foto's zijn slechts fragmenten afgedrukt, omdat toen de boeken uitgegeven werden het verboden was om foto's van postzegels te publiceren.

De Scott geeft nog een groot aantal andere prijzen voor plaatfouten en soorten afstempelingen. Het mag wel duidelijk zijn dat deze zegels zich bij uitstek lenen voor een specialisatie. Temeer omdat ook de getande zegels n° 26 en n° 27 tot dezelfde groep behoren. Aan deze laatste twee zegels is gemakkelijk te komen en ze zijn goedkoop. Chase geeft achterin zijn boek een checklist voor verzamelaars, waarin vele tientallen verzamelbare varianten opgesomd worden.

Wellicht is dit artikel na lezing van het boek van Chase aanleiding voor u om uw doubletten en de beschrijvingen in de Scott nog eens goed na te lopen op zeldzame en dure variëteiten van deze zegel.

Is een gespecialiseerde verzameling met deze zegels wellicht iets voor u? Die geeft gegarandeerd meer verzamelplezier dan het bekijken van een enkele n° 1.

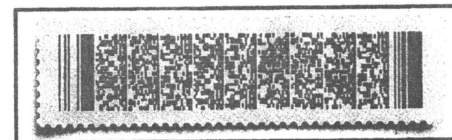
KORT AMERIKAANS

Wetenswaardigheidjes uit de US-Filatelie

★ Om u meteen maar gerust te stellen: uw vrees dat de reeks Looney Tunes zou worden beëindigd, is ongegrond. Uw levensgeluk wordt niet bedreigd. Na uw favorieten Bugs Bunny, Sylvester & Tweety en Daffy Duck komen hoogstwaarschijnlijk Road Runner & Wile E. Coyote aan de beurt. Het is namelijk 50 jaar geleden dat de pijlsnelle vogel voor het eerst, met zijn beroemd geworden kreet "Beep! Beep!", ontsnapte aan de grijpgrage klauwen van de coyote, namelijk in de tekenfilm Fast and Furry-ous. Reserveert u maar vast twee albumplaatsen, want er zullen wel weer twee tandingvarianten komen. Dat levert zo leuk op voor de USPS...

★ "Uw begrip 'postzegel' gaat helemaal veranderen." Aldus een advertentie in geen minder blad dan The Wall Street Journal, geplaatst door Stamps.com, de firma die een concessie kreeg voor het aanbieden van software voor frankering met uw eigen p.c. Dit plaatje van wat wij eerder een click stamp noemden staat erbij. Geflatteerd, want de "PC Postage" moet samen met het adres op het poststuk worden afgedrukt en is dus zonder tanding.

Ze maken ook reclame met een envelop, waarop de "zegel" en het hier afgebeelde cachet met de bemoedigende tekst "Vrij zijn van gebrek aan Postzegels"!

Toch hoeven wij, verzamelaars, ons er nog geen zorgen over te maken. Er zitten nog heel veel voorwaarden aan het gebruik en het is duur.

★ De Legendarische Figuren uit de Amerikaanse Muziek zijn op. De laatste 15 staan nu op postzegels. Sinds 16 september zes componisten van filmmuziek, te weten Erich Korngold, Dimitri Tiomkin, Bernard Herrmann (sigaret verwijderd van zijn foto), Franz Waxman, Alfred Newman en Max Steiner, en sinds 21 september 9 Broadway songwriters, namelijk George & Ira Gershwin, Lerner & Lowe, Lorenz Hart, Rodgers & Hammerstein, Meredith Wilson en Frank Loesser. Elvis the Pelvis was in 1993 de eerste; met de laatste uitgiften mee komen wij op welgeteld 93 zegels. Het concert is nu uit. Geen toegift.

★ In West Deptford, New Jersey, zijn 800.000 Flag over City-zegels gestolen. De Postale Recherche zit er hard achteraan, want 800.000 x 33¢ = \$ 264.000. Oók al weer tot uw geruststelling: ze zoeken niet in verzamelaarskringen.

★ Wél in verzamelaarskringen zoekt de fabrikant van Un-du Adhesive Remover, een nieuw wapen in de moeizame strijd om zelfklevers onbeschadigd af te weken. Wordt verkocht in plastic flesjes met druppelaar. Het spul is brandbaar en liever niet in te ademen. Het schijnt uitstekend te werken, maar de uitwerking op de zegels op lange termijn is uiteraard nog niet bekend. U ziet maar.

★ Heeft een Amerikaanse collega van ons de Scott 3187i, met de Openluchtbioscoop erop uit het velletje Celebrate the Century 1950s, 5 maal vergroot in zijn p.c. En wat zág hij al meteen? Dat uit de maansikkel blijkt dat de zon nog zó hoog aan de hemel stond dat het veel te licht was om films te kunnen bekijken. Knap, hè? Dat is nog eens filatelie!

★ Moesten wij in 1998 nog \$ 71.94 neerleggen voor de 181 uitgften van de USPS, in 1999 blijven de kosten – volgens Linn's – vermoedelijk beperkt tot \$ 63.33. Ondanks de stijging van het aantal uitgften tot 195. Wat hébben we deze keer toch veel goed nieuws voor u!

★ Mensen, koop nooit meer een *Washington Post*. In september is daaruit voorgoed de postzegelrubriek geschrapt. Er is nu geen enkele grote krant meer in de USA met zo'n rubriek. Zou onze hobby dan tóch aftakelen? Zo ja, zie dan de zonzijde: steeds minder concurrenten!

★ Een oud idee wordt kennelijk tot nieuw leven gewekt: cut-to-shape tagging. Daarbij wordt de blok-tagging uitsluitend aangebracht op het hoofdmotief van het zegelbeeld. Onder UV-licht blijft de achtergrond dood. Het procédé is onlangs toegepast bij de Glaszegels Scott 3325-28 van 29 juni, bij de UPU-zegel van 26 augustus en bij de Insecten van 1 oktober. Allemaal gedrukt bij Ashton Potter USA. En er komen er méér.

★ De Audie Murphy National Fan Club heeft gewonnen. In de vorige U.P. vertelden wij u dat zij ervoor vocht om Audie Murphy, de meest gedecoreerde soldaat uit WW II, een commemorative te geven en geen gewone gebruikszegel. Is gelukt. Zomer 2000 komt-ie, samen met drie andere Distinguished Soldiers: Omar Bradley, John Hines en Alvin York.

★ Onder druk van de concurrentie overweegt de American Philatelic Society om zijn rondzendverkeer op het Internet te zetten. Er wordt gezocht naar zakenpartners om misschien zelfs veilingen per Internet te gaan doen. Ideeetje voor onze Rondzendcommissaris Van 't Oost?

★ De zegel voor 50 jaar NAVO die in april zou zijn uitgegeven, maar toen werd opgehouden wegens de bommen op Servië, is op 13 oktober nu toch verschenen. Nee hoor, er staat gewoon "Fifty years" op, niet "50½ years". Plaats van uitgifte was – zeer terecht – Brussel, want daar staat het Hoofdkwartier.

★ De feestdagen komen eraan. Op 8 oktober is er weer eens een Hanukkah-zegel uitgegeven. Alleen het waardecijfer is anders dan bij zijn voorgangers: 33 in plaats van 32. O ja, en het is deze keer geen gezamenlijke uitgifte met Israël, zoals in 1996.

De Christmas-zegel toont weer een Madonna met Kind, nu naar een schilderij van de 15^e eeuwse Venetiaanse schilder Bartolomeo Vivarini. Te koop als velletje van 20 zelfklevers, 8 vóór en 12 achterop het draagpapier. De 4 Greetings-zegels tonen een opspringend gestyleerd hert in goud, tegen een respectievelijk rode, blauwe, groene en paarse achtergrond. Te koop als boekje van 15, velletje van 20 en vouwboekje van 20. Een echt feestdagenassortiment.

★ Profeten voorspelden dat de volgende Legend of Hollywood de acteur Edward G. Robinson zou zijn. Maar aan die profetie is ernstige twijfel gerezen: er wordt zelfs ontkend dat de keus op Robinson is gevallen. Er kómt wel weer een legendarische filmster, maar nog niet bekend is wie dat wordt. U weet het: wij houden u op de hoogte.

★ Wat wél vaststaat, is dat er anno 2000 weer niet-rechthoekige zegels gaan komen. Na de driehoeken van Pacific '97 en de cut to shape Valentijns van januari 1999 worden wij verblijd met vijf vijfhoekige en. . . een ronde zegel! Gebeurt in het kader van World Expo 2000. Motief Ruimtevaart. Telt u even mee? 1 x een ronde hologramzegel à \$ 11.75, 1 x een gewone rechthoek à \$ 11.75, 6 rechthoekjes van 60¢, 2 rechthoekjes à \$ 3.20 en 5 vijfhoeken à \$ 1 per stuk. Tezamen, zeer juist, \$ 38.30. Maar om de Ruimte volledig te benutten, komt er ook nog een sheet met alle 15 erin. Wederom à \$ 38.30. Totaal-generaal \$ 76.60. Nee toe nou, laat uw verzamelwoede nu niet ontaarden in verzamelaarswoede. Breek nou toch met uw ouderwetse 20e eeuwse gewoonte om alles duur te vinden!

★ Bekijk in uw album even de Scott 2152, uitgegeven in 1985 ter ere van de oudstrijders in Korea. Wij kunnen u nu onthullen dat u daarop een peloton medische troepen ziet van het 2^e bataljon van het 31^e regiment Infanterie van de 7^e Infanteriedivisie. Voorop loopt, met een geweer, sergeant Justice Morse, overleden in 1991. Dit beeld is ontleend aan een foto, die oorlogscorrespondent David Douglas Duncan maakte in december 1950 op de basis in de Funchillen Pas. Ziet u, nu ziet u, zonder bril, veel meer dan vóór u dit las.

★ Laat de bril nog maar even liggen, wij gaan uw ogen openen voor de Love-zegel Scott 1475 uit 1973. Eerlijk gezegd, wij vonden dit maar een Lelijk Eendje. Maar het blijkt een Zwaan te zijn! Die opgestapelde letters LO en VE zijn namelijk ontleend aan een kunstwerk van Robert Indiana. In 1964 schiep hij die figuur, 30 cm hoog, in aluminium voor het Museum van Moderne Kunst in New York. In 1970 deed hij dat in het groot opnieuw, 3½ meter in staal, voor het Museum van Indianapolis. En in Singapore staat er sinds 1992 een in polychroom aluminium, zomaar op Penang Road. Kunt u gewoon langslopen. Ga maar kijken.

★ Nu er met de millenniumwisseling alom behoefte blijkt te bestaan aan het uitroepen van Man, Vrouw, Politicus, Ondernemer, Schrijver, Zanger, Filosoof, Beeldhouwer, Filmdiva, Spelbepalende Middenvelder Met Scorend Vermogen, Afhaalchinees, Putjesschepper, Redacteur Van De Eeuw, hebben wij door een erkend marketingbureau laten uitzoeken welke de **Vereniging Voor USA En Canada Filatelie Van De Eeuw** is. Was niet goedkoop, dat wel, maar het resultaat is er dan ook naar! In het eindrapport wordt onomstotelijk aangetoond dat er in de afgelopen eeuw in de hele Benelux geen betere is geweest dan de onze! Laat dat nou even goed tot u doordringen: al honderd jaar de Nummer-1-Vereniging, zoals de Media (met hoofdletter M) dat in de moderne brabbeltaal noemen. En u zomaar lid. Voor slechts fl 35 of Bfrs 700 en straks nog geen € 16 per jaar. Zijn we ook nog een keer de goedkoopste mee! Houden zo!

★ Nee, nee, wij nemen geen afscheid van u zonder de GTVTL waar u al naar zocht! Onze laatste Gratis Tip Voor Trouwe Lezers van deze eeuw luidt: neem de hier afgebeelde zegel, die van Scott ongetwijfeld het nummer 3189m zal krijgen, als voorbeeld en treed het nieuwe jaar/eeuw/millennium tegemoet met een Smiley Face. Wederom wijst de Filatelie u de weg!